

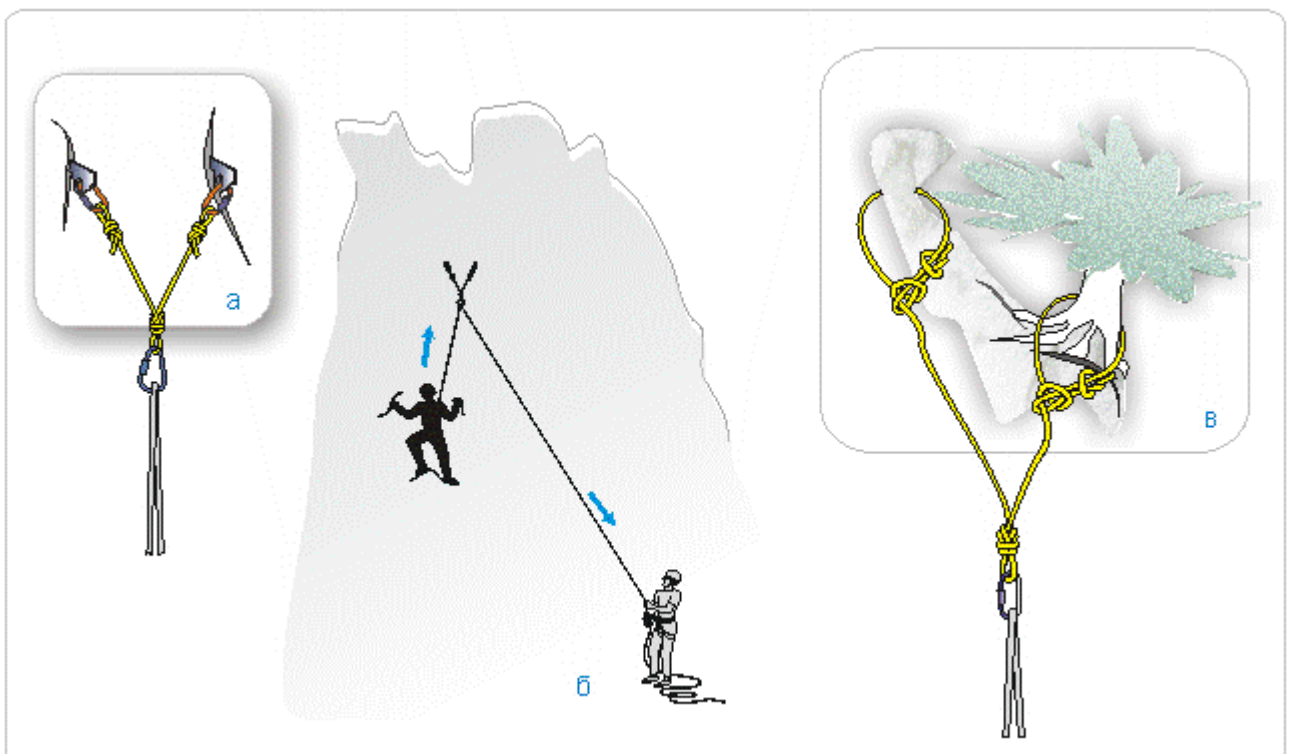
16. Облаштування “підвіски” при верхньому страхуванні

а. Облаштування верхнього страхування на петлях (“вусах”); б. Облаштування верхнього страхування на відтяжках .

За звичай тренування, з використанням верхнього страхування, проводяться на скелях, на які можна залізти простим шляхом або навіть деколи зайти стежкою. Таким чином, є можливість закріпити страхувальні петлі на вершині скелі, скерувавши їх на будь яку ділянку, де заплановано провести тренування. Як відомо, страхувальна мотузка при верхньому страхуванні проходить через страхувальний пристрій, закріплений на “бесідці” страхувальника, карабін, який закріплений на страхувальних петлях в горі і на кінці причеплена до скелелазу, що лізе по скелі (мал.48б). Найголовніший елемент в цій системі є страхувальні петлі на горі (в сленгу “підвіска” або “вуса”), а саме, як надійно вони закріплені. Існує декілька способів організації верхнього страхування, але незалежно від способу необхідно дотримуватись головних принципів кріплення “підвіски”:

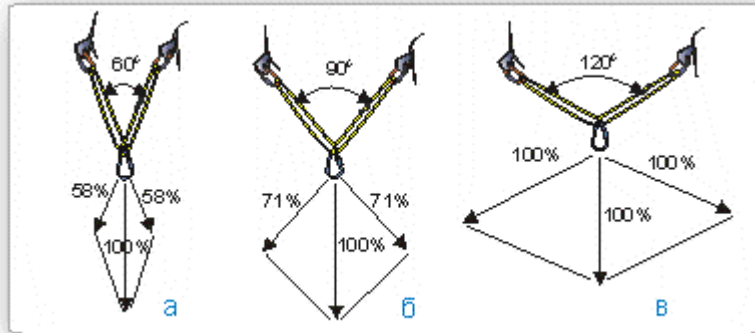
1. Пункти страхування на яких планується закріпити петлі, мають бути “абсолютно надійними”;
2. **Мінімальна кількість страхувальних пунктів – ДВА !!!;**
3. Страхувальні петлі, а також страхувальна мотузка не повинні проходити через гострі виступи скель та рельєфу, або якимсь чином тертися об них;
4. Карабін в який вчеплена страхувальна мотузка має бути з муфтою, яка повинна бути розвернута від скелі.
5. У випадку використання стаціонарної “підвіски” (як правило це сталевий трос або ланцюг) на незнайомих скелях, карабін через який буде проходити страхувальна мотузка бажано підстрахувати .
6. Після закріплення страхувальних петель та повного облаштування “підвіски”, її необхідно навантажити і перевірити, як “працюють” петлі.
7. У випадку “нормальної” роботи петель (це коли вони “навантажуються” пропорційно), “з гори” подається команда: “Можна лазити!!!” **І тільки після цієї команди можна починати лазити.**
8. Коли ж петлі навантажуються не пропорційно, треба відрегулювати їх довжину ще раз і повторити перевірку.

а. Облаштування верхнього страхування на петлях (“вусах”):

Мал. 48.Облаштування “підвіски” при лазінні в стилі ТОП РОУП.

Пунктами страхування за які чіпляють петлі можуть бути : забитий власноруч гак, стаціонарний гак (або вмурована арматура), виступ скелі, дерева, кущі та інші об'єкти (всі вони мають витримувати велике навантаження, та бути "абсолютно надійними"). Для петель використовують , як парашутні стропи так і куски основної мотузки. Важливе значення має кут між петлями (мал.49).

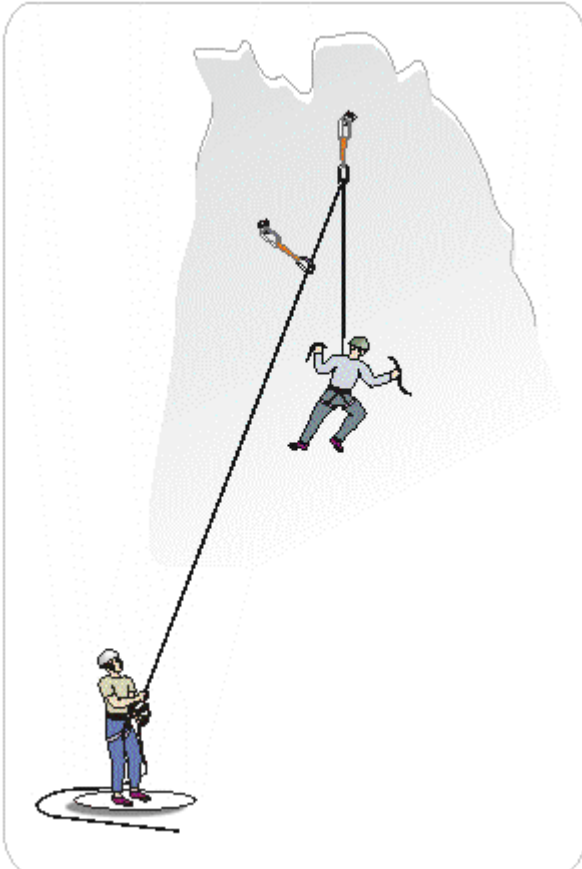
Мал. 49.Залежність сил виникаючих в петлях від кутів кріплення "підвіски".

Не рідко страхувальні петлі організують не з однієї , а з двох мотузок, а замість одного страхувального карабіна використовують - два , що в цілому підвищує надійність цілої підвіски.

б. Облаштування верхнього страхування на відтяжках. На штучних "тренажерах" або скелях обладнаних стаціонарними гаками , лазіння з верхнім страхуванням можна

облаштувати за допомогою "відтяжок", що використовуються при лазінні з нижнім страхуванням. При цьому слід використовувати , як мінімум – **дві відтяжки!!!** (мал.50).

Крім того на штучних "тренажерах", нагорі можуть бути стаціонарні кільця (гаки) для карабінів або ж вже причеплені стаціонарні карабіни.

- Всі роботи по "навішуванню" страхувальних петель мають бути ретельно виконані (бажано під наглядом досвідчених осіб) згідно головних принципів описаних вище.
- Учасникам тренувань , які знаходяться внизу , **заборонено підходити до мотузок, що звисають згори. А тим більше поправляти, розплутувати або смикати за них , до тих пір поки не буде даний дозвіл "зверху".**

Мал. 50.Облаштування страхування при ТОП РОУП на відтяжках.